

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш граждански служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>20.11.2018 г. – н. д. № 1010/2018 г., III н. о., докл. Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на двамата защитници на подсъдимия Н. Н. Н. против нова въззивна присъда № 9 от 06.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 199/2017 г. на Апелативен съд – Варна, с което е отменена присъда № 109 от 25.11.2015 г. по н.о.х.д. № 948/2015 г. на Окръжен съд – Варна, като подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – публичен изпълнител при Регионална дирекция – Варна на Агенцията за държавни вземания, с цел да набави облага за търговско дружество е нарушил служебните си задължения, от което са настъпили значителни вредни последици), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>С жалбите са развити доводи за допуснати от Апелативен съд – Варна съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост, като е направено искане и за преюдициално запитване. При условията на алтернативност защитниците претендират за оправдаване на подсъдимия, за намаляване на наложеното му наказание или за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Варна.</p>	
<p>21.11.2018 г. – н. д. № 910/2018 г., I н. о., докладчик Капка Костова, чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на частните обвинители и граждански ищци Д. К. и Ст. К. срещу въззивно решение от 14.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъдата на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 165/2011 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимите Б. Пр. и И. В. са признати за невиновни и всеки един от тях е оправдан по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК в условията на независимо съпричиняване – причиняване на смъртта на трето лице поради немарливо изпълнение на правно регламентирана полицейска дейност, представляваща източник на повишена опасност – използване на помощни средства (белезници) и физическа сила от страна на служител на МВР по отношение на задържано под полицейски арест лице, регламентирана в чл. 72, ал. 1 и 2, чл. 73, ал. 2 и 3 от ЗМВР (в редакцията на „Държавен вестник“, бр. 98/2008 г.) и Наредба регламент № I-3-1231/17.08.2006 г.</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимите на основание чл. 304 от НПК са оправдани и по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост). С присъдата са отхвърлени предявените от наследниците на починалия граждански искове за сумата от по 100 000 лв. срещу всеки от подсъдимите, представляващи обезщетение за неимуществени вреди вследствие на престъплението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК.</p> <p>В касационната жалба се съдържа молба за отмяна на решението на САС и присъдата на СГС поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане на СГС.</p>	<p>С Решение № 236/11.03.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решението от 14.05.2018 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г., с което е потвърдена изцяло присъда от 07.04.2017 г. по н.о.х.д. № 165/2011 г. на Софийския градски съд. Решението е окончателно.</p>
<p>04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП –</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>София.</p> <p>С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б.,а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.</p>	
<p>07.12.2018 г. – н. д. № 1029/2018 г., II н. о., докл. Жанина Начева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и касационна жалба срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 75/2018 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р.А.Х. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, е признат за виновен за присвояване на чужди пари, поради което и на основание чл. 202, ал. 1, т. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за 3 години. Р.А.Х. е признат за виновен, че съзнателно сключил неизгодна сделка, поради което и на основание чл. 220, ал. 1 НК, е осъден на „лишаване от свобода“ за 3 години. Съдът признал подсъдимия Р.А.Х. за виновен в това, че не положил достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за Община Ветово в размер на 61 933,30 лв., поради което и на основание чл. 219, ал. 1 го осъдил на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Признал Р.А.Х. за виновен в това, че нарушил и не изпълнил служебните си задължения, като не провел прозрачна и действителна процедура за събиране на оферти за обект, с цел да набави облага за друго, като от деянието са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Ветово, поради което и на основание чл. 282, ал. 1 вр. чл. 54 от НК го осъдил на „лишаване от свобода“ за 2 години. Окръжен съд – Русе определил общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и лишил Р.А.Х. от правото да заема ръководна държавна и обществена длъжност, да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности за срок от 5 години. На основание чл. 66 от НК отложил изтърпяването на общото наказание за изпитателен срок от 5 години, през който подсъдимият Р.А.Х. е длъжен да работи или учи, освен ако е задължен да се лекува. Осъдил и Р.А.Х да заплати на Община Ветово сумата 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.</p> <p>С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна е намален размерът на наложеното наказание на две години „лишаване от свобода“, отложено за срок от четири години и е намален размерът на обезщетението за Община Ветово на 67 995,96 лв.</p> <p>В протеста се съдържа искане за отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. С касационната жалба се иска оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>17.12.2018 г. – н. д. № 1053/2018 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело срещу подсъдимия К. Х. (длъжностно лице – надзирател в затвора в гр. Бобов дол). Касационното производство е инициирано по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Софийския апелативен съд въззивно решение № 186/08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.10.2017 г. по н.о.х.д. № 463/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за друго облага).</p> <p>С присъдата му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години. Съдът наложил и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 2 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, като подсъдимият да бъде оправдан поради липса на престъпление или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>18.01.2019 г. – н. д. № 1142/2018 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а НК и чл. 54, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. И. И. С определение от 07.07.2018 г. по</p>	<p>С Решение № 4/03.04.2019 г. ВКС реши: Оставя в сила решение №</p>

<p>н.о.х.д. № 666/2017 г. на Окръжен съд – Плевен е одобрено споразумение между Окръжна прокуратура – Плевен и И. И., с което подсъдимият е признат за виновен, че е предложил подкуп – сумата от 50 лв., на длъжностни лица – полицейски органи (престъпление по чл. 304а НК и чл. 54, ал. 1 НК), управлявал МПС без съответно свидетелство за управление (престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК), както и ползвал неистински документ – свидетелство за управление на МПС (престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 от НК). На основание чл. 23, ал. 1 от НК страните са се споразумели на И. И. И. да се наложи едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим и глоба в размер на 500 лв.</p> <p>С решение № 163/16.11.2017 г. по к.н.д. № 937/2017 г. на ВКС производството по н.о.х.д. № 666/2017 г. на Окръжен съд – Плевен е възобновено по искане на главния прокурор на Република България, постановеното определение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане на Окръжна прокуратура – Плевен от стадия „Действия на прокурора след завършване на разследването“.</p> <p>С присъда № 16/13.04.2018 г. по н.о.х.д. № 170/2018 г. на Окръжен съд – Плевен И. И. е признат за виновен, че е дал дар – подкуп от 50 лв. на полицейски служители и на основание чл. 304а НК вр. 54 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години при първоначално строг режим, както и „глоба“ в размер на 100 лв. Със същата присъда И. И. е признат за виновен и за това, че е ползвал неистински документ пред длъжностни лица и на основание чл. 316 НК вр. чл. 308, ал. 2 НК вр. чл. 54 НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК е наложено най-тежкото наказание от определените, а именно – 4 години „лишаване от свобода“.</p> <p>С решение № 196/28.09.2018 г. по в.н.о.х.д. № 237/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново първоинстанционната присъда е отменена и наказателното производство, водено срещу И. И. за престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 НК, е прекратено, а размерът на наложеното наказание е намален на 2 години „лишаване от свобода“.</p> <p>В касационната жалба се иска намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	<p>196 от 28.09.2018 г. на Великотърновския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 237/2018 г. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1223/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу присъда от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която подсъдимия М. Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК (в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на 1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт).</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Със същата присъда е потвърдена присъда от 28.09.2017 г. на Окръжен съд – Силистра, с която подсъдимите М. Т., Г. С. и Р. М. са признати за невинни да са извършили престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).</p> <p>В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като по отношение на оправдателната част на присъдата за деянието по чл. 311, ал. 1 от НК се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. По отношение на осъждането на М. Т. за престъплението по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК се твърди явна несправедливост на наложеното му наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“. Последното е групирано с наказания по влезли в сила по отношение на М. Т. присъди, като му е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 г., както и наказания „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 6 години, „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с управление и разпореждане с държавни и общински средства и активи“ за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 5 000 лв.</p> <p>С протеста се иска отмяна на постановената от Апелативен съд – Варна присъда и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на тримата подсъдими за извършено деяние по чл. 311, ал. 1 от НК, както и за увеличаване на наложеното на подсъдимия М. Т. наказание за извършеното престъпление по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.</p>	
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1228/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. – кмет на с. Узунджово, Община Хасково, срещу решението по в.н.о.х.д. № 371/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е изцяло потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3743/2016 г. на Софийския градски съд (СГС).</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимият е признат за виновен за извършени две престъпления по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който организира предлагането или даването на друго на имотна облага с цел да бъде склонен да упражни избирателното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция или да гласува на референдум по определен начин).</p> <p>С присъдата и по двете престъпления му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години и „глоба“ от по 10 000 лева. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години. Съдът присъединил на основание чл. 23, ал. 2 от НК към така наложеното наказание и „лишаване от правото</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години.</p> <p>В касационната жалба се прави искане да се отмени решението на САС, като се оправдае подсъдимият Д. В. поради липса на извършено престъпление или алтернативно да се отмени въззивният съдебен акт и делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.</p>	
<p>15.02.2019 г. – н. д. № 44/2019 г. , I н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 311, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимата Л. П. и нейния защитник срещу решение № 452 от 19.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1031/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда по н.о.х.д. № 2607/2017 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъдата подсъдимата – съдия в Районен съд – Раднево, временно отстранена от длъжността си до приключване на наказателното производство, е призната за виновна и осъдена по повдигнатото и обвинение за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (съставила документ в качеството си на длъжностно лице в кръга на службата му, в който удостоверила неверни обстоятелства и изявления с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства и изявления).</p> <p>В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното на подсъдимата наказание.</p> <p>При условията на алтернативност са направени искания за оправдаването на Л. П., за отмяна на обжалваното решение и връщането на делото за ново разглеждане от Софийския апелативен съд или за намаляване на наложеното на подсъдимата наказание.</p>	<p>С Решение № 25/22.03.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя решението от 19.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1031/2018 г. на Софийския апелативен съд, като на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК заменя наложеното на Л. П. наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година с „пробация“ със задължителна регистрация по настоящ адрес два пъти седмично за срок от 1 година и задължителни срещи с пробационен служител за срок от 1 година.</p> <p>Потвърждава решението в останалата му част.</p> <p>Решението е окончателно.</p>
<p>18.02.2019 г. – н. д. № 65/2019 г., II н. о., докладчик: Галина Тонева, чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p>	<p>С решение № 30 от 19.03.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Остава в сила решение №</p>

<p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. Д. П. срещу въззивно решение № 279 от 23.11.2018 г. по в.н.о.х.д. № 547/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 43 от 14.09.2018 г. по н.о.х.д. № 286/2018 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият С. Д. П. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (опит за даване на подкуп на две длъжностни лица – старши полицай и младши автоконтрольор в група „Охранителна полиция“ към РУ – Панагюрище при ОД на МВР – Пазарджик) и осъден, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е било отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК на три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на двеста лева.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 547/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска отмяна на въззивното съдебно решение и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>279 от 23.11.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 547/2018 г. по описа на Пловдивския апелативен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>29.03.2019 г. – н. д. № 178/2019 г., П н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационната жалба от подсъдимия Р. Б. Ц. против решение от 09.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 400/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъда от 04.09.2018 г. по н.о.х.д. № 336/2018 г. на Окръжен съд – Плевен. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностни лица – полицейски органи, на длъжност младши автоконтрольори, сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – Плевен, за да не извършат действия по служба).</p> <p>С жалбата са развити доводи за допуснати от Апелативен съд – Велико Търново нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението на Апелативен съд – Велико Търново и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>12.04.2019 г. – н. д. № 217/2019 г., П н. о., докладчик: Татяна Кънчева, чл. 304 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на подсъдимия М. С. С. и неговия защитник срещу въззивна присъда № 7/15.06.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 1484/2015 г. на Окръжен съд – Варна.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304б, ал. 1 от НК (поискал и приел дар, който не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице – заместник окръжен прокурор при Окръжна</p>	

прокуратура – Бургас, във връзка със службата му), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.

С въззивна присъда № 7/15.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 158/2018 г. Апелативен съд – Варна е отменил присъдата на първата инстанция и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 4 години.

С касационните жалби се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно постановяване на оправдателен съдебен акт или намаляване на размера на наложеното на подсъдимия наказание.

12.04.2019 г. – н. д. № 228/2019 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата М. П. В. срещу решението по в.н.о.х.д. № 216/2016 г. на Апелативен съд – Варна, с което е изменена присъдата по н.о.х.д. № 805/2014 г. на Окръжен съд – Варна.

С първоинстанционната присъда М. П. В. е призната за виновна, че в качеството си на длъжностно лице – главен счетоводител на Кооперация „Галатя – Варна“, присвоила чужди пари – сумата от 495 272,16 лева, връчени в това ѝ качество и поверени ѝ да ги пази и управлява, като присвояването е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 г. и 8 м.; по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ за срок от 2 г. и 8 м., и по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – „лишаване от право да упражнява професия счетоводител“ за срок от 2 г. и 8 м. Призната е за виновна и в извършването на престъпление по чл. 257, ал. 1 (отм.) от НК за това, че в качеството си на главен счетоводител избегнала плащане на дължими от кооперацията данъчни задължения в особено големи размери – общо 36 822 лв., поради което ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 г. и 6 м. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимата е наложено да изтърпи по-тежкото от определените наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 2 г. и 8 м., чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 4 г. Към него са присъединени и наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от право да упражнява професия счетоводител“ за срок от 2 г. и 8 м.

С въззивното решение присъдата е изменена, като за престъплението по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказанието е намалено на „лишаване от свобода“ за срок от 1

година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години. Към него са присъединени наказанията по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 НК – „лишаване от правото да заема държавна длъжност, свързана с отчетническа и материална отговорност“ и „лишаване от правото да упражнява професия счетоводител“ за срок от 1 година. За престъплението по чл. 257, ал. 1 (отм.) от НК наказанието е намалено на „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимата е наложено да изтърпи най-тежкото от определените наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години. Към него са присъединени наказанията за лишаване от права за срок от 1 година.

В касационната жалба се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на М. П. В. изцяло.

19.04.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнаС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнаС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.

На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери,

представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.